

Č. 6 DRUHÉ PATRO

Školní rok 2015/2016

Autorský časopis žáků ZŠ

Ročník 14

V tomto čísle nepřehlédněte:

Jarní prázdniny – 123

Jaké bylo vysvědčení – 125

Podivná znamení na škole – 128

Rozhovor s olympionikem – 130

Naši sousedé – 131

Olympiáda I. stupně – 141

Mezinárodní den mateřského jazyka

Já si myslím, že je důležité slavit Mezinárodní den mateřského jazyka, aby náš jazyk nezanikl. Má to vliv na vlastenecké myšlení občanů, aby neupustili od mateřského jazyka. Některým domorodcům lidé vnucují jiné jazyky, aby se cestovatelé nemuseli učit řeči jejich kmene, ale

domorodci jiné jazyky nechtěli. Spousta jazyků již zanikla a další zanikají. Téměř všude se již domluvíme anglicky, ale proč anglicky? Angličané v minulosti kolonizovali mnoho území lidí, na těchto územích nutili mluvit anglicky, jelikož byly jejich kolonie skoro po celém světě, začal být mezinárodní jazyk angličtina. Ale musíme si také uvědomit, kolik domorodých jazyků kvůli nim zaniklo. Během druhé světové války jsme o němčinu kvůli Němcům téměř přišli. Ale

nejenom kvůli druhé světové válce, ale i v habsburské monarchii chtěli, aby Češi mluvili německy. Nakonec je tedy nutno zmínit, že nesmíme utlačovat cizí jazyky v prospěch našeho, ale také nesmíme potlačit náš jazyk a naše území v prospěch jiných.

Patrik Šmahlík 8. B

Je důležité, aby každá země měla svůj mateřský jazyk, ale mělo by to i své nevýhody... Např. kdybychom chtěli jet třeba do Francie, museli bychom umět francouzsky, další rok bych chtěl třeba do Španělska a musel bych umět španělsky. Výhodnější by bylo, kdyby měla většina zemí stejný jazyk. Absolutně v mém případě mi nepřipadá vhodný jazyk

ruština. Mezinárodní den mateřského jazyka by se slavit měl každý rok. Jsem rád, že mým mateřským jazykem je český jazyk, ale chtěl bych mít raději francouzštinu než češtinu. Chtít můžu všechno, ale dostat nemusím nic. Na našem mateřském jazyku mi vadí jedna věc, Pražané mluví dlouze a my mluvíme krátce, prostě špatné nářečí. Já jsem vyrůstal v Jesenících, tam se mluvilo úplně jinak než tady v Beskydech, i když už jsem si tady na toto nářečí zvykl už v 7 letech, tak mi pořád chybí to pro mě typické jesenické nářečí...

Ladislav Michna 8. B

Proč u nás není sníh (podle 9. C)?

Pod tímto nadpisem se v minulém čísle Druhého patra objevilo několik názorů na to, proč není sníh. Celkem překvapivě jsme do redakce dostali vyjádření těch, co za to můžou. Takže nejdříve připomeneme, co jsme psali minulý měsíc:

❖ Bůh začal používat šampon proti lupům, a tak už nesněží. Adam Zátopek

❖ Santa si sebral všechnen sníh na severní pól, aby mohl lyžovat, aby zhubl. Otakar Jurečka

A tady máme odpovědi:

❖ Otakare, měl jsi pravdu, sníh jsem odvezl z Česka, abych mohl zhubnout při lyžování. Když jsem přivezl sníh na svou základnu, kousek jsem dal do USA. Ze zbytku sněhu jsem postavil vlastní kopec na lyžování. Po celý týden jsem rozvážel dárky do Ameriky a dokonce i jinde. Když ten týden skončil, těšil jsem se, že si pořádně zalyžuju. Jenže z dáreků mi nezbyly peníze na lyže, a tak sníh vracím

zpátky. Santa

❖ Posílám ten sníh zpátky, protože už jsem dost zhubnul – z 220 kilo na pouhých 110. A proto jsem se rozhodl ten sníh poslat zpátky, abys zase trochu zhubnul ty.

❖ Milý Adame, začal jsem používat jiný šampon a mám zase lupy. Posílám vám je tam dolů.

❖ Adame, posílám sníh, protože mi došel šampon Hedand-Shouders, tak

si to užij, protože mi zítra doveze PPL další.

❖ Adame, bude vám sněžit, protože šampon proti lupům už není ve slevě, drahý nebudu kupovat.

(odpovědi zapsali: Martin Kunderát, Anna Žáčková, Klára Rozbrojová, Matěj Slezinský, Ivana Babincová)

Povedené prázdniny

Asi každý normální žák a já myslím, že i každý učitel, už od začátku ledna napjatě vyhlížel jedno krásné datum – 1. 2., tímto dnem totiž oficiálně začaly týdenní jarní prázdniny. I přesto, že jde podle názvu o jarní prázdniny a my bychom tak měli obdivovat první sněženky a petrklíče, venku to tak nevypadalo a obrovská část mých kamarádů

odjela do Alp a já tu chudáček zůstala sama. Jakoby nestačilo, že jsem se už tak litovala, jak osamocená jsem se octla, přišla horečka. Všechno mě bolelo, nemohla jsem polykat a pořád jsem jen spala. Sotva jsem se probudila, zase jsem se začala litovat a tak pořád dokola a dokola... No a když jsem se tak jednou litovala a v hlavě přepočítávala, kolik dnů ještě do konce prázdnin zbývá, došlo mi, že zítra

si už budu muset opět na záda hodit aktovku a budu se muset vrátit do toho každodenního blázince. A tak zatímco ostatní se vraceli z hor a v hlavě si přepočítávali, kolikrát na lyžích spadli, já chodila po pokoji a sbírala posmrkané kapesníčky. Upřímně doufám, že jsem vám svou kapkou pesimismu zvedla náladu a vy se teď plácáte po rameni, jak náramně jste si ty prázdniny užili...

Kristýna Biolková 9. A

Do Prahy jsem se moc těšila, protože jsme jeli na koncert známé anglické zpěvačky Ellie Goulding. Vyjeli jsme v sedm hodin ráno a do Prahy jsme jeli čtyři hodiny, na oběd jsme se zastavili v McDonaldu. Celý den jsme chodili po Praze a zastavili jsme se v Obchodním centru Paládium. Pomalu, ale jistě se blížila hodina, kdy jsme měli jít na koncert. Když naše procházka po Praze skončila, tak jsme se šli ubytovat do hotelu, který byl naproti O2 areny. Ještě než jsme šli do O2 areny, jsme se zastavili v 5D kině, které bylo hned vedle. Procházeli jsme kolem parkoviště, na kterém parkovalo třináct kamiónů, ve kterých se ukrývalo pódium, kulisy a doplňky, také aparatura a nástroje. V sedm

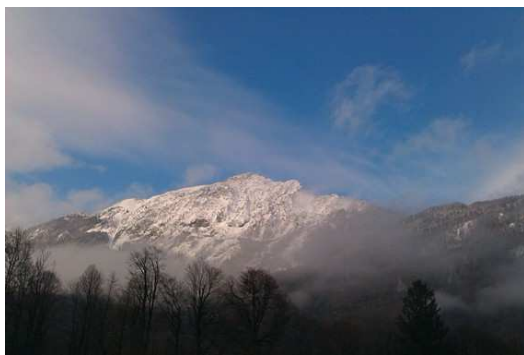
hodin jsme si šli už sednout na svá místa, ale než jsme si sedli, tak nás důkladně prohlédli. A potom začalo dlouhé a nudné prodíraní se mezi lidmi ve snaze najít sektor, ve kterém jsme seděli. Když jsme ho našli,

utíkali jsme si sednout. V 02 areně bylo třináct tisíc lidí. Najednou se podíváme na telefon a vybitá baterie, kamarádka se podívala a zjistila, že je na tom stejně. Byly jsme nešťastné, že nebudeme mít fotky ani videa. Nakonec nás to přešlo, protože to uvidíme naživo, ale mít nějaké fotky by bylo dobré. V osm hodin začala zpívat předskokanka Sara Hartman a ta zpívala sedm písniček. Když dozpívala, tak se začalo upravovat pódium, přidávat kulisy. Seděli jsme docela blízko, tak jsme pěkně viděli. V devět hodin začala zpívat Ellie, jako první zpívala písničku Aftertaste. Potom chvíli mluvila, že je zase ráda v České republice. Zpívala dvacet čtyři písniček, celý koncert trval dvě a půl hodiny. A svůj koncert zakončila svým největším hitem Love Me Like You Do, za který dostala ocenění Nejvyhledávanější zpěvačka roku 2015. Na konci byly z děl vystřeleny konfety, rozloučila se s námi a odešla. Nastala pro mě nejhorší chvíle celého koncertu, a to byl odchod z koncertu, myslela jsem, že mě ušlapou, ale nakonec jsme se z koncertu dostali živí a zdraví a odnášíme si krásné vzpomínky.

Nikol Reková 6. C

Letos o jarních prázdninách se mi konečně splnil sen. Jela jsem lyžovat do nádherných a vysokých Alp v Rakousku. Všechno se nabalilo. Jen tak tak to vlezlo do kufru a mohlo se vyjet. Cesta byla sice dlouhá, ale určitě

stála za to. Pohled na vrcholky hor byl fascinující. Naše Beskydy jsou v porovnání s Alpami úplně malinkaté. Hlavu jsem musela zaklonit, abych na vrchol vůbec viděla, ale nejlepší byla určitě úžasná lyžovačka. Na sjezdovkách bylo poměrně dost lidí, ale když

si člověk dával pozor, lyžovalo se úžasně. Jednou jsme si ale vyjeli na ledovec a teprve tomu se dalo říkat lyžování. Všude okolo nás jen sníh. Krásný bílý prašan, po kterém to jelo skoro samo. I tady se ale vyskytlo

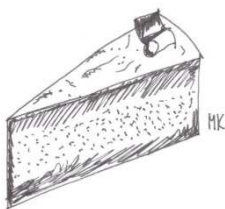
pár chybiček. Přece jen jsme byli v třech tisících metrech a nefoukal tam jen tak nějaký větřík: D Vlastně tam byly poryvy větru, a když zafoukalo, sníl se vznesl do vzduchu a připadala jsem si, jako kdybych jela v mléku. A když jsme takto jezdili, napadlo mě, jaké to asi musí být ujíždět před lavinou? Obrovská halda sněhu se valí na nás, jste zapadlí až po kolena a ještě se snažíte jet. No, jsem ráda, že jsem jezdila jen po vyznačené trase a jen sem tam spadla. Třetí den jsem ale měla pocit, že mi nohy upadnou, a tak jsem při každé příležitosti zastavila na nějakém posezení a dala si horkou čokoládu. Nebudu ani počítat, kolik hrnků do mě padlo, ale každá byla úžasná, ostatně jako celý výlet.

Jana Cibulcová 9. A

Jaké bylo vysvědčení

(podle mého názoru a podle názoru rodičů) ve 4. A?

- ❖ Štěpán Míček: Bylo to super!!! Jsi super, Štěpáne, jdeme na kebab!!!
- ❖ Natálie Richterová: Musím to zlepšit, musím to zlepšit na jedničky a dvojky!

Mamka: Musíš zlepšit matematiku, byli celkem spokojení, vzali mě do cukrárny.

Tat'ka: Byl spokojený, koupil mi dvě knížky.

❖ Karolína Hložková: Ze svého vysvědčení jsem nebyla moc nadšená, ale na můj výkon to bylo normální. Máma říkala, že by to mohlo být lepší, ale dostala jsem gelovky a nové pero. Tat'ka říkal,

že to mohlo být o hodně lepší.

❖ Nicol Babincová: Z vysvědčení jsem byla trochu zklamaná, protože z tělocviku jsem jako z jediného předmětu dostala dvojku. Všichni říkali, jak může učitel dát dvojku z tělocviku. Za vysvědčení jsem dostala knihu o koních, moc se mi líbil fríský kuň.

❖ Veronika Pavlátová: Já jsem byla moc ráda. Dříve jsem se hodně těšila na vysvědčení, protože jsem měla jenom jednu dvojku z tělocviku. Mamka i tat'ka byli moc rádi, že mám takové krásné vysvědčení.

❖ Antonín Blažek: Divil jsem se, že jsem byl jediný, kdo měl samé jedničky.

Ukazoval jsem to křečkovi a ten to málem rozkousal.

❖ Lukáš Mlčoušek: Jak jsem to dostal, bylo to příšerné vysvědčení, nejhorší vysvědčení, raději to nebudu komentovat. Nakrmil jsem ryby a šel jim ukázat vysvědčení. Hned se lekly a utekly.

❖ Dan Potůček: Vysvědčení bylo super. Samé jedničky a dvojky. Trojka z českého jazyka mě ale nenadchla. Mamka byla překvapená, že jsem dostal jedničku z chování. Jinak byla spokojená.

Jak to vidělo vysvědčení?

Byl to pohodový týden. Bylo jsem schované ve dvou obalech a založeno do velikého atlasu. Vytáhla mě holka, která mě předala do rukou muže ve středním věku a poté i dalším lidem. Potom jsem jenom leželo na policičce do pondělka, kdy jsem bylo předáno zpět, odkud jsem přišlo. Vůbec si nestěžuju. Teď se jenom obávám, co se bude dít dál.

Klára Petrová 9. C

Nyní bych se ráda podělila o svůj děsivý příběh. Vše začalo tím, že mě nějaký cizí pán dal do složky k bratříčkům. Potom nás dlouho nesl. Chtělo jsem křičet, protože jsem bylo potišťeno tou největší hrůzou, jakou jsme s bratříčky kdy viděli. Křičet jsem ale nemohlo, jelikož jsem papír a ten to neumí. Hned vzápětí mě dostala nějaká divná holka, která mě dala do modré složky. Ocitlo jsem se v batohu, kde na mě nenávistně nadávala učebnice matematiky, ale konejšil mě český jazyk. Nyní jsem ale zpět na stole, jsem zvědavá, co se mnou bude dál.

Tereza Lupíková 9. C

28. 1. 2016 mě spolu s mými kamarády pan učitel rozdál žákům. Pan učitel žáky upozornil, aby nás nepokřčili, protože nás nevezmou do tiskárny (vrátný je moc přísný). Konečně po týdnu jsme se zase sešli a povídali si o tom, jak jsme někteří někomu vydělali u babiček, tetiček a jiných dobrých duší nějaké drobné. A zase někteří jak vydělali pár pohlavků... No, už se zase těším, za pár měsíců tu máme konec školního roku...☺

Martin Gajdušek 9. C

Žilo jsem si poklidným životem jako každé normální vysvědčení a potom mě někdo vzal a vytiskl na mě různá čísla a písmena. Po nějaké době jsem se dostalo do rukou dítěte, které si mě prohlídlo a následně vložilo do obalu z umělé hmoty. Bylo v něm horko a dýchat se dalo jen malou škvírkou. Na čerstvý vzduch jsem se dostalo, jen když si mě chtěl někdo prohlédnout, ale jinak se mnou zacházeli slušně.

Adam Zátopek 9. C

S čím mám v první třídě největší problém?

Co mi dělalo (dělá) největší potíže?

Adélka: prvouka, poznávání hodin

Lukáš: matematika

Michal: nejhorší byl úraz levé ruky, protože jsem levák

Hanička: psaní

Adam: asi čtení, čtu pomalu

Adélka: psaní, pletu si a s o

Ája: prvouka, poznávání hodin

Jakub: nemám rád Vv a Pč, kde musím něco ohýbat a skládat

Kristýnka: matematika

Gabka: prvouka, roky a měsíce

Tereška: matematika

Natálka: psaní písmenek

Šimon: prvouka, dokreslování řady obrázků

Filip: tělocvik, bojím se, že to nezvládnu

Vaneska: problém mi nedělá nic.

(všichni 1. A)

Den rozhlasu

Rozhlas je zde už dlouhou dobu. Dříve byl sice úplně jiný než dnes, ale i přes to, jaký byl, se lidé díky němu dozvídali zajímavé, občas i důležité informace. Za války byl kontrolován, v jedné době i zakázán. V dnešní době nás informuje o různých kulturních akcích, o nových pravidlech města...

V rádiu nám hrají písničky, sdělují zprávy a právě kvůli rozhlasu jsou všichni chytřejší, co se týče dění v zahraničí. Určitě je rozhlas důležitý. Bez něj by řidiči jezdili potichu. Život by byl celkově jiný a nudnější. Je výhodou, že v jednotlivých krajích vysílají různé stanice. Nemusíme neustále poslouchat tu jednu stejnou stanici dokola, můžeme si jednoduše

přeladit. Každá rádiová stanice nabízí jiný obsah a každý si najde své. Tímto svátkem si připomínáme, že jsme navzájem propojení díky rozhlasu. Samozřejmě existují televizní noviny, ale který kamionista má v kamiónu televizi?

Agáta Rybářová 8. B

Já si osobně myslím, že den rozhlasu se slaví kvůli tomu, že kdysi dávno hodně lidem pomohl. Poskytoval jim informace, co se děje nebo bude dít. Myslím si, že kdysi byl rozhlas tak snadno udělaný bez jakékoli elektřiny. Byl složen z pár trubek, do kterých se zřetelně mluvilo a druzí lidé čistě jen naslouchali. V dnešní době už jsou rozhlasové vysílání tak vyspělé, že to není ani možné. Zmáčkne se tlačítko a povídá se. Je hlučný, tudíž ho slyší úplně každý. Myslím si, že den rozhlasu vznikl v 1. nebo 2. světové válce.

Michael Macháň 8. B

Den rozhlasu se nemusí slavit, protože už máme jiné technologie, takže rozhlas nepotřebujeme. Ale před 76 let byl rozhlas jediný, co lidé měli. V okupovaném Česku byl poslech zahraničního rozhlasu zakázán. Kdo ho poslouchal, mohl být i popraven. Po skončení války se lidé mohli radovat, že už mohli poslouchat jakékoli rozhlasové stanice a nic jim nehrozilo. Den rozhlasu vznikl, aby si lidé každý rok mohli připomínat, jak skvělé je, že mohou poslouchat rozhlas. *Ondřej Malina 8. B*

Recitační soutěž

V úterý 16. února se konala recitační soutěž druhého stupně. Byla jsem spolu se svými spolužáky (Danem, Kubou, Romanem, Ondrou, Domčou a Soňou) podporovat Kiki Biolkovou. Na to, jak normálně neumíme

držet rty u sebe, se nám to tentokrát kupodivu dařilo. Svoji básničku odříkali všichni lidé z osmičky a pak přišla řada na naši Kiki. Její básnička ohromila už jen tím, že byla neuvěřitelně dlouhá a v jejím podání moc pěkná. Bezkonkurenčně vyhrála 1. místo, druhá byla Nicol Šindlerová z 8. C, třetí Natálie

Bačová z 8. B. Ostatní básničky byly taktéž krásné. Je nám ale jasné, že bez naší podpory by to Kiki nikdy tak perfektně nezvládla a ještě s úsměvem na tváři. Držíme jí palce v dalším kole a je nám moc líto, že už nebudeme moct fandit! *Michaela Žingorová 9. A*

Podivná znamení na škole?

by se mělo změnit!

Před osmi dny se na střeše školy objevila divná znamení. Domnívám se, že je vytvořil Lucifer s čerty. Mělo by to být upozornění pro zlobivé děti, které by si teď měly dávat velké bacha a chodit po skupinkách, aby je neodnesli čerti do pekla. Děti toto znamení neberou vážně a to

Pavčina Kantorová 6. C

Znamení na školní střeše je znamení z pekel. Ve škole je nejspíš hodně zlobivých dětí a čerti nás varují. Na střeše jsou znamení dvě, ještě jedno a škola se propadne do pekel i s těmi zlobivými dětmi. Pekelná znamení se objevují velmi málo a většinou u těch nejhorších případů.

Nikol Reková 6. C

Je to znamení buvola, který žil dlouho před naším letopočtem. Význam není jasný, ale mnozí se domnívají, že značí novou dobu ledovou. Doba ledová proto, že znamení je obtaženo sněhem. Na škole se objevilo znamení víc, znamená to snad krutější dobu ledovou? Myslím si, že na naší škole se objevilo proto, že tady to vypukne a tady bude doba ledová nejsilnější.

Podle mě je to prostá fyzika a zároveň úplně jednoduchá znalost ze zeměpisu. Magnetické částice, které se vypařily kdovíkde, nám právě teď padají na hlavu, aniž bychom něco tušili. Problém je akorát to, že někde je jich víc a někde méně a to vysvětluje ty záhadné

obrazce, protože kolem oken je těsnění, které tyto částice přitahuje a ze sněhu tím dělá vodu, která hned steče dolů.

Lukáš Kutáč 6. C

Když sněžilo, napadl sníh i na naši školní střechu. Kolem střešních oken jsou obrysy připláclého tučňáka. Tučňáci ale žijou ve skupinkách, tak je obrys na více oknech. Stalo se to tak, že v Antarktidě vybuchlo moře a všechny tučňáky to vystřelilo do vzduchu a dva jedinci přistáli na našich školních oknech.

Kateřina Štěpničková 6. C

Na střeše je znak pekla, znamená to, že chodit do školy je hřích. Chodit by se tam nemělo, protože je to ještě horší, než pekelná muka. Vypadá to jako čert.

Jarek Bordovský 6. C

Tenhle obrázek mi připomíná ptáčka s čtvercovou hlavou. Pro mne je to ten význam, že až devátáci dodělají školu, je čas, aby roztáhli křídla a mohli jít za svým snem. A ty čtvercové hlavy? Nevím, co by to mohlo být, ale možná nějaké znamení budoucnosti pro devátáky.

Natálie Malíková 6. C

Toto znamení se vyskytuje pouze u nebo na školách, které by měly být zbourány a znamení připomíná hells bells (pekelné zvony) nebo to připomíná dva veselé tučňáky se svářečskými skly na hlavě.

Tomáš Kořán 9. C

Jsou to buvoli, kteří k nám přijdou každou zimu, aby chránili naši školu.

Adam Zátopek 9. C

Sněhulák

Sněhulák není postižený, je to jen válečný hrdina a čeká na protězu od lékaře. Je to smutné, ale hlavní je, že tuto zimu přežil skoro bez sněhu. Sám dodal: „Globální oteplování je strašlivé, přežil jsem skoro jediný.“ Ale už se nemusíte bát, odcestoval do Kanady a je mu tam dobře.

Vlastimil Paluska 6. C

Tento sněhulák se jmenuje Duch, protože za války se nechoval moc dobře. Jeho prostřední část těla sežralo nějaké divoké zvíře, které se chtělo zchladit. Proto visí ve vzduchu na jeho z části neviditelném těle,

další části vyžralo Savo.

Ivča Babincová 6. C

Kdysi byl papírový sněhulák a ten byl strašně pyšný. Pořád se chlubil, jak má krásné koště a knoflíčky. Vedle něho bydlel pes Hugo a jemu už to sněhulákovo chlubení lezlo na nervy, tak se rozhodl, že ho potrestá. Tak když se sněhulák neřádal, tak ho rozkousal. A od té doby sněhulák není pyšný.

David Harasim 6. C

Šimon Hauser – zasloužilý soutěžící, olympionik

? Kolika soutěží nebo olympiád ses letos zúčastnil?

! Celkem pěti (olympiáda z českého jazyka, soutěž o nejlepšího mladého chemika, biologická olympiáda, chemická olympiáda a zeměpisná olympiáda).

? Z kolika jsi postoupil do okresního kola?

! Ze tří.

? Jak ses připravoval (která soutěž stála nejvíce času)?

! Učil jsem se ze studijních textů, které byly k dispozici, nebo z předchozích olympiád. Nejvíce času mě stála chemická olympiáda.

? Stihl ses ještě připravovat do školy na běžné hodiny?

! Soutěže mě zas tak moc času nestály, takže do školy jsem se připravoval jako normálně, tzn. ne moc. :-)

? Co vše jsi kvůli soutěžím nestihl?

! Nestihl jsem některé hodiny matematiky, protože když byla nějaká soutěž, vždycky to vycházelo na matematiku.

? Jak vypadal tvůj konec minulého týdne a začátek tohoto (10. – 16. února)?

! Konec minulého týdne byl velice hektický, poněvadž jsem měl biologickou olympiádu a den předtím chemickou, proto jsem se musel učit hned několik studijních textů. Následující pondělí a úterý jsem měl opět olympiády, tentokrát však okresní kola (český jazyk a zeměpis).

? Co tě ještě čeká?

! Díky tomu, že jsem v okresním kole zeměpisné olympiády skončil druhý, čeká mě postup do krajského kola...

? Jaká soutěž ti ve škole ještě chybí?

! Možná nějaká soutěž o všeobecných znalostech.

? Baví tě ještě soutěžit (učit se na soutěže)?

! Samozřejmě. Výhra je velká motivace a navíc se to píše k přihlášce na střední školu, takže mi to může i pomoci.

Děkujeme Šimonovi, žákovi 9. C, za odpovědi a určitě mu budeme držet palce pro krajské kolo Zeměpisné olympiády.

Naši sousedé

Druhé patro vychází už tak moc let, že jsme psali snad o všem, o čem se psát dá. Celou tu dobu ale bylo jedno téma, které vypadalo velice slibně a lákavě, jen nebyla ta správná chvíle. Rozhodli jsme se, že ta správná chvíle je právě teď. Na otázky o sousedech v lavici odpovídali žáci šesti tříd, další dvě třídy psaly své představy o sousedovi. Přepis každé třídy zabral více než hodinu (spíše hodinu a půl), pak se přemýšlelo, co s tím.

Naší výhrou byla spolupráce se školní psycholožkou, ta nad odpověďmi strávila také hodně času a výsledky ankety shrnula a okomentovala. Za to jí patří velký dík.

Pak se objevil další problém, nedostatek místa. Anketa bez závěrečného shrnutí zabrala 13 stran časopisu, což je více než polovina čísla. Proto jsme přistoupili k řešení „web časopisu“. Do tištěného časopisu jsme vybrali jen ty

nejzajímavější odpovědi, zbytek najdete přehledně uspořádaný podle tříd na webových stránkách Druhého patra:

<http://www.zstýrfren.cz/skolni-casopis>

Petr Ondryáš

Spolusedící

Existuje několik typů spolusedících, někteří jsou až přehnaně pilní, jiní zase až moc flegmatictí, někdo v hodinách hraje hry a někdo si při hodině rád posvačí... Každý je jiný, ale je zvláštní, jak se věci časem mění. Zatímco když jsem chodila na první stupeň, spadl mi kámen ze srdce kdykoli, když mě nechala paní učitelka sedět u nějaké holky a to nejlépe u mé nejlepší kamarádky. Teď, ačkoliv mám svou kamarádku opravdu moc ráda, jsem raději, když sedím vedle nějakého kluka. Není to tak, že bych se s holkami nechtěla bavit, to ne, ale s kluky je prostě větší sranda a hodiny s nimi jsou hold zábavnější. K výkladu učitele mají neustále nějaké připomínky a nesmyslné otázky, nebo výklad vůbec nevnímají a ta vtipná část hodiny nastane až tehdy, když je dotýčný vyvolaný a neví vůbec, o co jde. V tu chvíli ale právě přijde záchrana v podobě spolusedící, která na rozdíl od vyvolaného dávala pozor a odpověď mu nadiktuje. Pak jsou tu ale také hodiny, ve kterých dominují spíše kluci, jako například matematika a fyzika a v tom případě jsou tou záchranou zase oni. Co k tomu dodat? Takové složení má prostě své výhody... Aspoň já v tom ty výhody vidím a myslím, že nejsem sama, ale spousta žáků má nejspíš jiný názor, protože například v mé třídě s holkou sedí jen čtyři kluci. A s kým sedíte vy?

Kristýna Biolková 9. A

Je lepší sedět s holkou nebo klukem (podle 2. C)?

Amálie: je lepší sedět s holkou, protože si s holkou víc rozumím.

Dominik: já bych seděl s klukem, protože je větší sranda.

Patricka: je lepší sedět s holkou, protože kluci dělají rachot.

Terka: s holkou, protože si pomáháme.

Teri: je lepší sedět s klukem, protože mě neotravuje.

Beáta: s holkou, protože když něco nevím, tak mi poradí.

Kryštof: chtěl bych sedět s klukem, protože je s ním o přestávce sranda.

Marek: s klukem, protože jsem kluk.

Tomášek: je lepší sedět s klukem, protože je zábavný.

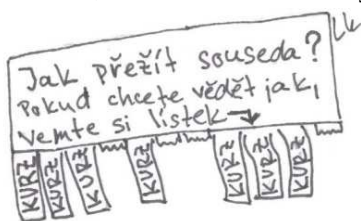
Danek K.: s klukem, protože se pořád smějeme.

Danek J.: je lepší sedět s klukem, protože dost kecáme.

Filip: s klukem, protože kluk je lepší než holka.

Jaký je dobrý a špatný soused (podle 5. C)?

Dobrý soused by mohl umět vařit, aby vám do školy někdy nosil něco sladkého, co ukuchtil. Mohl by mít smysl pro humor, být srandovní a

netvářit se na svět kysele. Taky by mohl umět malovat, abych měla v památníčku pěkný obrázek. Mohl by mít k svačině něco sladkého a mohl by pěkně psát, kdybyste byli náhodou nemocní a potom byste si to museli od někoho opsat.

Špatný soused je ten, který vás moc nemá rád, nebere na vás a vaše pravidla ohled, dělá si z nich legraci, kouše vás, štípá, mlátí, šikanuje, kope nebo od vás při písemkách opisuje, provokuje, pomlouvá vás za vašimi zády, bere vám věci a různě po třídě je schovává nebo vám třeba bere svačinu.

Dominika Motyková

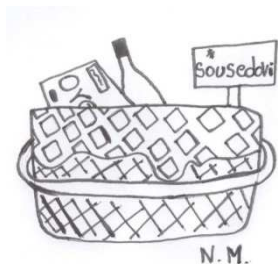
Dobrý soused by měl být kluk a měl by mít rád počítačové hry, umět se učit a rád si povídat. Měl by mít rád moje kamarády a taky matematiku a tělocvik a neměl by mít rád češtinu, angličtinu, výtvarnou výchovu a pracovní činnosti.

Špatným sousedem by byla holka, která by opisovala a provokovala. Neuměla by nic a sváděla by všechno na mé kamarády a provokovala po celou školu a dělala by si z nás srandu, třeba že nic neumíme anebo že jsme pomalí a vychloubala by se, že umí všechno na světě.

Kristián Kvita

Dobrý soused by měl být hodný a zábavný. Měl by umět kreslit a někdy

se zasmát. Být chytrý, a když bych měl problém, tak by mi pomohl a neměl by mi dělat naschvály a ubližovat mi, protože bych nerad chodil do školy.

Špatný soused je takový soused, který by mě zatahoval do problémů, nadával mi a rušil by mě. Otravoval by a ubližoval by mi, páchnul by a naschvál by do mě kecal a čmáral by do mého sešitu a polepoval by mě lepidlem.

Jakub Bartoš

Jak na své sousedy vzpomínají některé paní učitelky?

Paní učitelka Lavičková: Raději jsem seděla s klukem. Byla jsem vždy víc kluk než holka. Soused v lavici může poradit, ale může taky otravovat ve chvíli, kdy vy nechcete. Na zajímavou příhodu se sousem si nepamatuji, je to už řádka let, co jsem chodila do školy.

Paní učitelka Šmírová: Raději jsem seděla s klukem než s holkou, holky jsou hádavé. Soused může poradit, ale také může poradit špatně. Na zajímavou příhodu se sousem si nepamatuji, byla jsem hodná, a tak mi nikdo nic nevyvedl.

Za odpovědi děkuje Nikol Reková 6. A

Nejzajímavější odpovědi z ankety

Jak jsem získal svého souseda?

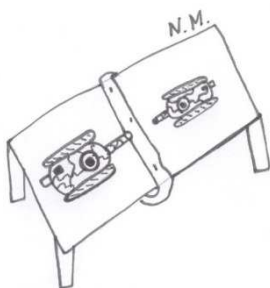
- byl mi přidělen při rozesazování
- sedly jsme si spolu a moc nás to sblížilo
- byl jsem ke svému spolužáku přiřazen
- původní soused ode mne opisoval, sedí teď vedle mne Vítek a je to celkem stejné, taky opisuje, teda většinu
- můj spolusedící dělal kraviny s jiným spolužákem a já jsem se pořád bavila s minulou spolusedící, tak ho dali ke mně
- protože seděl s klukem, který kecal, tak to takhle dopadlo
- já ho ještě nezískal, takže nic
- s Darčou jsme moc kecaly, proto mě přemístili
- seděl jsem sám a jak se vrátil Tonda, tak ho ke mně přisadila
- kvůli vyšší lavici
- kvůli výhodám u písemek
- byl mi udělen třídním učitelem
- to bych taky rád věděl, náhodně se u mě zjevil

- je to nejlepší kámoš a vždycky si spolu sedáme
- prostě jsem přišla a sedla si do jediné volné lavice, kde seděla holka
- kecali jsme, tak jsem o něj přišla a sedím sama
- já nevím už

Je lepší sedět s klukem nebo holkou?

Názor kluka:

- je lepší sedět s hezkou holkou, protože holky jsou hezké
- podle mě má kluk normální hlavu a mozek

- s holkou, protože je hezká a není otravná
- vyzkoušel jsem obě varianty a sedí mi obě
- se sousedem je sranda a sousedka je dobrá na pokecání
- je lepší sedět sám, ale když si mám vybrat, tak asi s holkou, trochu se seznámím, naučím se s ní bavit atd.
- s holkou, pokud to není Lucie
- nejlepší je Adam!
- s klukem, protože holky na sebe často stříkají hrozné voňavky a pořád by do mě hučela
- holky se víc učí, takže občas poradí, ale s klukem je víc prdel
- s klukem, v této třídě se vůbec s holkama nedá o ničem bavit
- je mi to jedno, hlavně že mám od koho opisovat
- se sousedem myslím, neřve, že se roztahuju
- co já vím, asi tak nastejno
- záleží s kým. Obojí má svoje výhody. Je mi to jedno.
- soused, holky do mě furt drbou a malujou mi smajlíky do sešitu

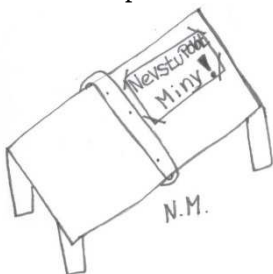
Názor holky:

- s holkou, protože vše, co nechápete, vám lépe vysvětlí než kluk
- chtěla bych sedět s holkou, protože můžu probírat holčičí věci
- s nějakou holkou, protože holky spolu dobře vychází. Kluci jsou hloupější než holky, tak opisují.
- s holkou, protože je normální
- kluk, s holkama v hodině moc mluvím
- je to asi jedno, protože záleží na tom konkrétním člověku
- s holkou, protože ona něco ví a já taky
- s klukem je to fajn, ale furt do vás šije, otravuje vás nebo do vás strká pravicíkem. A z výuky není nic.

- s holkou, protože si s ní mám co říct. Nevím, je to lepší, ale už jsem si zvykla s klukem sedět
- je mi to jedno, s každým je to zajímavé
- s klukem, protože se se mnou dělí o jídlo
- holka, bylo by víc o čem mluvit a nemluví tak sprostě jako kluk

Co dobrého (a špatného) vám může soused přinést?

- umí matematiku, tak mi s ní může pomoci, když něco nevím z ČJ, nemůže mi pomoci

- moje sousedka mi přinesla do života kamarádství a taky nenávisť
- dobré je to, že můžu opisovat, špatného je to, že je to holka
- dobré: dobré jídlo, bonbony a špatné: asi mi někdy dá pohlavek a štvě mě
- určitě poradí, ale když je ukecaný, tak vás ruší při učivu, které vás zajímá
- když má špatnou náladu, tak ji potom můžu

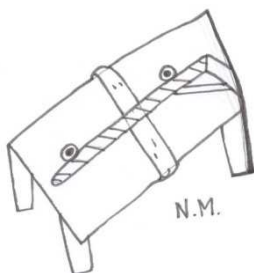
mít taky

- špatné: otravuje, kecá, dobré: má pastelky, které půjčuje
- škodit mi může tím, jak pořád něco říká a pomoci mi nemůže, bo nic neumí
- se sousedem hodina ubíhá rychleji, ale zas budu potom dutá, protože neposlouchám učitele
- dokáže mi často poradit, když něco nevím Nevýhoda je, že může donést nějakou chorobu a může mě nakazit.

Zajímavá příhoda, co se stala mému sousedovi, co mi provedl nebo jsem mu provedl já

- omilem jsem mu provedl to, že jsem mu dal loket do nosu
- rozmazala mi paštiku po hlavě
- vyklopila jsem sousedku ze židle a ona mě polila pitím
- jednou mi nechtěl poradit při písemce a já mu na oplátku nakreslil do sešitu nevhodné obrázky, nebo jsme se mečovali s tužkami a moje tuha skončila v jeho ruce
- tužka v ruce, kružítko v noze, ostrihávání vlasů
- Tonda si zlomil dvě ruky
- houpal se na židli a já jsem ho šťouchnul a on pomalu, ale jistě padal...☺

- pořád mi chce sníst můj pravoúhlý trojúhelník
- sousedka sedla na lavici a ona pod ní rupla
- moje bývalá sousedka propadla
- dal jsem mu průpisku na stůl od učitelky mezi její průpisky a pak jsem se s úsměvem díval, jak ji učitelka odnáší

- několikrát jsem mu propíchl svačinu
- snědla jsem sousedovi svačinu
- obarvovala jsem fixem Filipovy vlasy a učitel mě nachytal
- snažila jsem se naslouchat a on do mě pořád repoval a ještě si to vychutnával, jak jsem byla našťvaná
- zničil jsem mu propisky, oznámkoval mi pracovní sešit

Oznámkuj svého souseda za předmět SOUSEDSTVÍ

- 1 – je ukecaná a je s ní sranda, ale jednička jen tak tak, občas je taková no a chová se divně
- 3 – protože se hemží jako červ
- 2 – protože nikdo není dokonalý
- 4 – pořád opisuje, i když mu to řeknu třikrát!
- 4 – furt v hodině dělá různé zvuky
- 2 – je strašně moc zamlklý a nechce mi dát nic opsat
- 3 – protože je občas protiva
- 2/3 – protože občas špatně radí
- 4 – je to mamlas, ale nejsem o moc lepší
- 1 – proč ne?
- 2 – protože nikdo není nejlepší zrovna tak, jak si představuju
- 1 – sousedství je to to jediné, co jí ve škole jde a v čem fakt vyniká
- 1 – protože je jiný než normální lidi
- 3 – za to, že se se mnou vůbec nebaví, což je dobře

Kdyby byla ta možnost, chtěl bych sedět v lavici sám?

- radši bych seděl se sousedem, protože jsem strašně ukecaný
- chci sedět sám, abych hodně nevykřikoval a nerušil
- nechci sedět sama, protože pak se nudím a nesoustředím
- s někým, protože když je chytrý, tak mám větší šanci na 1 z písemky
- já chci sedět sám, neboť můžu spát a nikdo mě neruší a tak...

- asi souseda, ale větší lavici. Abych si měla s kým povídat
- nechtěla bych sedět sama, připadalo by mi to, jako bych byla opuštěná. Prostě souseď je souseď! Lepší pocit☺
- spíš souseď, protože nevýhody provozu souseďa jsou menší než výnos z provozu
- chtěl bych mít souseďa, protože už jsem seděl

v 1. stupni v lavici pro jednoho člověka a to už nechci

Výsledky ankety očima školní psycholožky:

1. otázka - Jak jsem získal(a) svého souseďa? Proč sedí vedle mě právě on?

Možností, jak získat svého souseďa je nepřeberné množství. K těm nejčastějším důvodům v naší škole patří upovídánost žáků. „Se souseďem jsme v hodině povídali, kecali, a tak nás paní učitelka/učitel přesadil(a)“ tvrdí největší počet dotazovaných žáků. Téměř stejný počet žáků získal souseďa díky přesazování třídní učitelkou/učitelem. Opakované přesazování učitelem probíhá nejčastěji v nově vzniklých třídních kolektivech. Žáci se znají méně, potřebují se mezi sebou více poznat. Sousedstvím v lavici, povídáním vznikají další nová přátelství.

Z popsanych výsledků se může zdát, že hlavní podíl na tom, s kým žák sedí, má třídní učitel. Ale není tomu úplně tak. Rozhodující vliv mají přece jen žáci sami. Mnoho žáků uvedlo, že získalo souseďa vlastní volbou, „chtěli jsme spolu sedět, jsme kamarádi“. Mohli si tedy svého souseďa vybrat. Pak záleží jen na nich, zda si ho vedle sebe udrží. Toho jsou si více vědomi žáci posledních ročníků, vybírají si sami souseďa a v hodinách (dle ankety) zřejmě méně vyrušují, povídají nebo opisují, aby přesazení nebyli.

2. otázka - Je lepší souseď nebo souseďka (je lepší sedět s holkou nebo klukem a proč)?

Převážná většina kluků i holek se shodla na tom, že nejlepším souseďem je pro ně souseď stejného pohlaví. Tedy holky jsou více spokojené s holkami a kluci s kluky.

Ale přece jen i zde rozdíly nalezneme. Holky, bez rozdílu věku,

mnohem výrazněji dávají přednost svému pohlaví, holkám. Kluci, tak jasno ve výběru spolusedícího nemají. Jsou nakloněni i sezení s holkou.

Velká část považuje za lepšího souseda holku nebo nevidí mezi sousedem holkou či klukem rozdíl. Co je příčinou? Kluci si uvědomují, že jim mohou být holky více nápomocné například s učením, poradí, nechají je opisovat.

Anketa také prokázala, že na výběr souseda (holky či kluka) má vliv i věk žáka. Výsledky potvrzují

vyzkoumaný vývoj školních vztahů. Od začátku školní docházky se pomalu vytvářejí skupinky kluků a skupinky holek, které se s narůstajícím věkem od sebe pomalu vzdalují. Kolem 10. roku mohou být skupiny úplně oddělené. Až od 12. roku oddělování obou pohlaví mizí a více spolu komunikují všichni. Přesně tak tomu je i v naší škole. V posledních ročnících se častěji setkáme s názorem, že sedět s holkou či klukem vyjde na stejno.

Jaké nejčastější důvody žáci k výběru souseda holky či kluka mají?

Kluci chtějí raději sedět s klukem, protože si více rozumí, mají více společného, pokecají, je s ním sranda, je chytřejší, neotravuje, nežaluje, nepomlouvá, nemá blbé kecy, nehučí do nich, nestříká na sebe hrozné voňavky.

Kluci chtějí raději sedět s holkou, protože je hezká, je s ní sranda, je chytřejší, více se učí, dá se od ní opisovat, poradí, díky ní dávají v hodině víc pozor, tolik s ní nepovídají, naučí se s holkou více bavit.

Holky chtějí raději sedět s holkou, protože si více rozumí, lépe se s ní povídá, vysvětlí, poradí, mohou probírat holčičí věci, neopisuje, neotravuje, neruší, nemá blbé kecy, narážky, nemluví sprostě.

Holky chtějí raději sedět s klukem, protože se pobaví, je s ním sranda, je vtipný, nechá je v hodině v klidu, neruší, nebaví se, dělí se o jídlo.

3. otázka - Co dobrého a co špatného ti může soused přinést (nějaký příklad)?

Každý soused je jiný, osobitý, jedinečný, a tak dobrých i špatných věcí, které od něj můžeme získat, je nesmírné množství. Výsledky

ankety to potvrdily. Ale přece jen se některé možnosti opakovaly častěji.

S velkou převahou nad všemi ostatními přínosy zvítězilo tvrzení „soused mi poradí, když potřebuji“. Z dalších významných dobrých přínosů souseda můžeme zmínit „pomáhá mi, nechá mě opisovat při písence, popovídáme si a půjčuje mi pomůcky“.

V názorech na negativní přínos souseda byli žáci mnohem nápaditější. Obecně se nejvíce žáků shodlo na tom, že jim na sousedovi vadí zápisy v třídní knize za jeho opisování. Následovalo „vadí mi, že se soused roztahuje, vyrušuje, otravuje“.

Hodně žáků také uvedlo, že jim na sousedovi nevadí vlastně nic, nepřináší jim nic špatného.

4. otázka – Oznámkuj svého souseda za předmět SOUSEDSTVÍ, proč si mu dal právě tuto známku?

Ze všech dotazovaných tříd kromě jedné, by s výraznou převahou nejčastěji žáci svého souseda oznamkovali známkou 1, velkou část hodnocení tvořila i známka 2. Ostatní známky stupnice byly voleny méně často.

Důvody, jak souseda oceňujeme na stupnici 1–5, jsou velmi podobné dobrým a špatným přínosům souseda v předchozí otázce.

6. otázka - Zajímavá příhoda (co se stalo mému sousedovi, co mi provedl, nebo co jsem mu provedl já)?

Co může být zajímavou příhodou ve škole? Čemu se člověk nejvíce zasměje, čím se pobaví? Ano hádáte správně – naschvály, vtípky, kanadské žertíky. Žáci jich prožili celou řadu. Fantazii, nápadům se ve škole meze nekladou, takže hurá do toho a počtete si v příloze.

7. otázka - Kdyby byla možnost, chtěl bys sedět v lavici sám, nebo bys chtěl souseda (a proč)?

Všechny dotazované třídy by s velkou převahou chtěly sedět v lavici se sousedem a ne sami.

V čem je fajn mít spolusedícího? Opět zvítězilo: poradí mi při písence (mohu opisovat), se sousedem se nenudím, je s ním zábava, mohu popovídat, pomůže, necítím se sám, mám přítele.

Proč být raději v lavici sám? Nejčastějším důvodem je: lépe se sám soustředím, nikdo mě neruší, mám klid. A také je volba samoty o pohodlí – „mám víc místa, mohu se v lavici roztahovat“.

Co říci závěrem?

Vztahy s druhými lidmi jsou pro nás velmi důležité, potřebujeme je k životu a také nás celým životem provází.

Právě ve škole, třídě, lavici základy vztahů přátelských, kamarádských vznikají.

Některá přátelství nám vydrží navždy, jiná nás jen obohatí zážitky, zkušenostmi a zmizí.

Potřebujeme, máme rádi svého spolusedícího souseda?

Bez něj bychom se ve škole cítili opuštěni, sami, čas by utíkal pomaleji, nudně, bylo by nám těžce. A z toho důvodu, i když nám na sousedovi mnohdy něco vadí, pozitiva nakonec převáží.

Soused je výhra.

PhDr. Miroslava Vojnová, školní psycholožka

Tyršovácká olympiáda

Olympiáda prvního stupně očima našich mladých redaktorů

Vyšel jsem ze dveří školy a cestičkou jsem šel ke školnímu dvoru. Slyšel jsem hudbu i řev soutěžících. Vypadalo to, že děti za každou cenu chtějí vyhrát hlavní cenu, to byl dort. Hřiště bylo plné zajímavých disciplín od házení různých míčů a míčků po logické hry, které někomu dělají problémy. Zeptal jsem se i jedné holky, kolik disciplín zvládla. „Zatím jsem prošla 4 disciplíny a získala tři body, moc doufám, že naše třída vyhraje.“ Na olympiádě každá třída zastupovala jeden stát, např. Jamajku, Švýcarsko, ale i Česko. Ale já ani ostatní redaktori jsme tam nemohli zůstat dlouho, jednak nám mrzly prsty, ale taky hodina nebyla nekonečná.

Martin Kundrát 6. C

Když jsme přišli ven, dal nám facku studený vítr. Před sebou jsme měli davy dětí, které se snažily o co největší úspěch v disciplínách. Přišli jsme

chvíli po proslovu paní ředitelky, děti si to náramně užívaly a byly plné adrenalinu, ale my redaktoři jsme se klepali zimou. Zeptala jsem se Jasmin, jak se jí tady líbí. Odpověděla, že líbí, hodně se těšila a teď je jí

hodně velká zima. Od Kryštofa jsem se dozvěděla, že zastupuje Švédsko a zvládl už tři disciplíny. A zima je mu taky velká. Pan učitel Král soutěžící pochválil, řekl, že jim to jde a do terče se trefí. Byl to doslova boj o život a na smrt. Kolem nás pobíhalo mnoho dětí a bojovalo

nejen o dobré umístění, ale také s arktickými podmínkami.

Nikol Reková 6. C

V arktickém počasí jsme se vydali ven a tam přede mnou utíkaly děti. A to po nich chci jen s prominutím hloupý rozhovor, tak hrozně na tom zase nejsem, ne? Děti, kterým se nepodařilo utéct:

Vašek: „Nemohl jsem se dočkat, je to super!“

Maty: „Moc jsem se těšil, vyhrájeme!“

Karel: „ Fakt jsem se těšil, čeká mě první disciplína, nemůžeme prohrát, předem upozorňuju, že vyhrájeme!“

Lukáš Kutáč 6. C

Olympiáda očima pořadatelů

Jak jsem bojoval se zimou?

❖ Ze začátku mi bylo dobře, ale pak byla přestávka. Šli jsme do šatny, ale jak jsme šli zpátky ven, už byla větší zima. Marek P.

❖ S větrem jsem bojoval dlouho a statečně, ale nakonec jsem podlehl a vítr se dostal i pod bundu, ale hlavně na chodidla a poté i na ruce. Tomáš

❖ Se zimou ani s větrem jsme nebojovali, ono to ani nešlo ☺. Marie

❖ Se zimou a větrem jsem bojovala hodně špatně. Celou dobu jsem mrzla a dokonce jsem si říkala, že bych byla raději ve škole. Nějaké plus to ale přece jen má. Už vím, jak se cítí rampouch. Klára K.

❖ Zapomněla jsem si vzít čepku, tak toho jsem litovala, jinak v poho. Klára P.

Jaká byla moje disciplína

❖ Moje disciplína byla kruhy. Musel jsem kontrolovat a spravovat kruhy, kterými prolízaly děti a za to dostávaly body. Líbilo se mi, že

měly takový zájem o disciplínu, kde jsem byl s Adamem. Tomáš

❖ U mne děti vázaly mašličky. Vtipné bylo, že většinou prvňáci a druháci je uměli lépe než třeba pátáci. Veronika

❖ Stál jsem u terče se Zdenou a panem učitelem Králem. Nejdřív jsem zapisoval body, poté jsem si to se Zdenou vyměnil a chytal spadlé míčky a šipky. Šimon

❖ Moje disciplína byla docela dobrá. Byla jsem s dobrou učitelkou a chodilo

k nám hodně děcek, že jsme je skoro ani nestíhali. Zdislava

Co se mi líbilo?

❖ Mám ráda malé děti, takže ti prvňáci a druháci byli totálně boží a roztomilí. Veronika

❖ Spolupráce s panem učitelem Králem. Byl vtipný. Šimon

❖ Prakticky se mi líbilo všechno, až na to, že některá děcka byla tak drzá a rozmazlená, že to nešlo. Matěj

Nejlepší okamžik olympiády?

❖ Nejlepší bylo, když jsme mohli jít do školy. Byli jsme rádi, že se můžeme ohřát u topení a dát si svačinu. Zdeněk

Co mi olympiáda dala?

❖ Dala mi hlavně zmrzlé prsty, ale také dobrý pocit, že jsem pomohl. Matěj

❖ Především zmrzlé prsty, ale bylo fajn, další zážitek se třídou. Jsem ráda, že jsme jako třída pomohli. Míša

Jaké bylo zahájení?

❖ Zahájení bylo v klidu, ale po nějaké chvíli začal blbnout mikrofon, ale paní učitelka Adámková to nějak zakecala. Měly jsme s Klárou vystřelit konfety, ale ani jedné se nám to nepovedlo, takže to postupně odpálila paní učitelka Adámková. Míša

❖ Zahájení bylo ze všeho nejlepší, nebyla zima a bylo nejvíce srandy. Eva

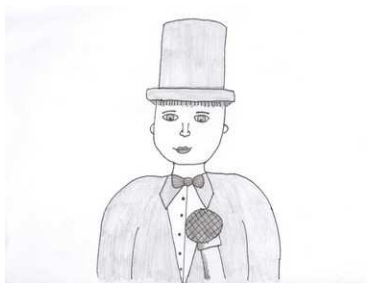
❖ Měl jsem docela nervy, protože jsem měl běžet s olympijským ohněm, ale jinak to bylo dobré. Philip

Jak jsem byla spokojená s olympiádou

❖ Byla super v tom, že jsme se nemuseli učit a děcka že měla zábavu. Ale byla v blbém počasí, všude moc děcek a křik. Zdislava

❖ Řekla bych, že za nás byla olympiáda lepší. Přišla mi víc kolektivní. Teď se hodnotili jen jednotlivci. Karolína

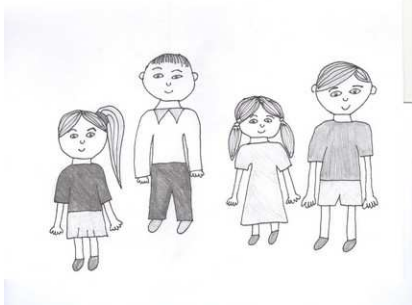
❖ Nemusela by být zimní, ale třeba jarní a mohla by být tak v dubnu. Eva

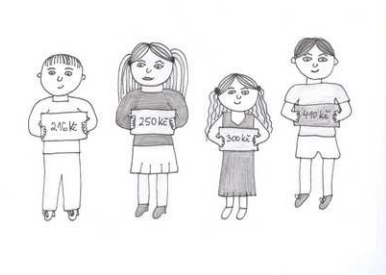
Zahajuji první školní

Tato neruší, napovídá,

dražbu sousedů.

vyvolávací cena 200 korun!

Komiks

Na vydání 136. čísla Druhého patra se podíleli: Jana Cibulcová, Michaela Žingorová, Kristýna Biolková, Nikol Reková, Lukáš Kutáč, Martin Kundrát

Obrázky kreslili: Natálie Malíková, Lukáš Kutáč, Martin Kundrát

Fotografie: Karel Šindler (str. 122, 131), Jana Cibulcová (str. 124), Pavla Novotná (str. 142), Petr Ondryáš (ostatní)

Komiks: Natálie Heřmánková

e-mail: druhe.patro@seznam.cz

<http://www.zsturfren.cz>

Tisk: LWR Graphic s.r.o. Frenštát p. R.

Vydáno 29. 2. 2016

ZŠ a MŠ Tyršova 913, Frenštát pod Radhoštěm